

DOSAR NR. [REDACTAT]

Iunie .dec CAs 1688 / 24.06.2010 Jec 230/2009

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREŞTI

SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentință civilă nr. [REDACTAT]

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE [REDACTAT]

Tribunalul constituț din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect anulare act administrativ, formulată de contestatoarea SC [REDACTAT] în contradictoriu cu părății MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR BUCUREŞTI.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns reclamanta, prin consilier juridic cu delegație la dosarul cauzei, și părătul DGFPMB, prin consilier juridic cu delegație la dosarul cauzei, lipsind părâta AFPS.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, constatănd încheiată cercetarea judecătorească, instanța acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Contestatoarea, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și, în consecință, anularea deciziei nr. 230/2009 și modificarea deciziei de impunere nr. [REDACTAT]/2009, precum și modificarea Raportului de Inspecție Fiscală nr. [REDACTAT], cu exonerarea reclamantei de plata majorărilor de întârziere, urmând să se stabilească dacă are dreptul la compensare sau nu. Arată faptul că TVA-ul aferent clădirii este de [REDACTAT] lei și că, în cauză, s-a aplicat procedura simplificată a taxării inverse. Menționează că prețul real al clădirii era de [REDACTAT] lei, iar această achiziție a fost făcută pentru realizarea unui proiect imobiliar. După realizarea proiectului imobiliar în 2009, cu ocazia controlului s-a admis la rambursare o mare parte din TVA. Arată că motivele invocate de autoritatea fiscală sunt neîntemeiate și problema e prezentată simplificat. Menționează că această achiziție e destinată activității economice, invocând prevederile art.28 pct.6 alin.4 din Normele de aplicare ; se aplică art.149 din Codul de procedură fiscală doar dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute în mod cumulativ de lege. S-a susținut că imobilul este demolat, dar acest lucru nu este adevărat. Arată că, prin acțiune, se face analogie cu art.145, respectiv dreptul de a se deduce TVA-ul din momentul în care se face achiziția cu intenția desfășurării activității.

Părătul DGFPMB, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor contestate ca fiind legale și temeinice

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL ,

Prin contestatia inregistrata pe rolul T.Bucuresti la data de de [REDACTAT] contestatoarea SC [REDACTAT] a chemat in judecata pe paratii MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR BUCUREȘTI solicitand instantei anularea deciziei nr. 230/11.08.2009, emisa de MFP-ANAF – Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti , anularea in parte a decizie de impunere nr. [REDACTAT] privind obligatiile fiscale de plata stabilite de inspectia fiscală numai in ce priveste obligatia fiscală stabilita suplimentar la plata in quantum de [REDACTAT] lei , respectiv TVA respinsa ca rambursare in quantum de [REDACTAT] lei , ca urmare a ajustarii TVA in suma de [REDACTAT] lei si obligatia fiscală accesorie de plata , majorari de intarziere in quantum de [REDACTAT] lei aferente TVA ; anularea in parte a raportului de inspectie fiscală nr. [REDACTAT] numai in ceea ce priveste masura de ajustare a TVA aferenta bunurilor de capital – pentru cladirea din Bucuresti , str. [REDACTAT] , respectiv masura de respingere a TVA in suma de [REDACTAT] lei si majorarile de intarziere in suma de [REDACTAT] lei , calculate pentru suma de [REDACTAT] lei respinsa la deducere ; modificarea obligatiei fiscale stabilita suplimentar in sensul diminuarii TVA stabilita suplimentar la plata cu suma de [REDACTAT] lei , respectiv admiterea la rambursare si a sumei de [REDACTAT] lei si exonerarea de la plata majorarilor de inaazierie in quantum de [REDACTAT] lei.

In motivarea cererii contestatoarea a aratat ca potrivit contractului de vanzare cumparare autentificat sub nr. [REDACTAT] a dobandit imobilul teren si constructie situat in Bucuresti , [REDACTAT] , constructia fiind achizitionata la pretul de [REDACTAT] lei + [REDACTAT] lei TVA , fiind aplicate masuri de simplificare taxare inversa, in vederea realizarii proiectului „Imobil-Apartamente” , finalizat in luna ianuarie 2009.In anul 2007 , mai arata contestatoarea , in vedera realizarii scopului sus aratat, cladirea a fost demolata potrivit autorizatiei de demolare nr. [REDACTAT].2007. Cu ocazia controlului efectuat, organele de inspectie fiscală au procedat la ajustarea TVA in quantum de [REDACTAT] lei , retinandu-se in raportul de inspectie fiscală ca societatea avea drept de deducere aferenta achizitionei imobilului din momentul in care a devenit proprietarul bunurilor respective , cu conditia sa existe intentia de a-l utiliza in folosul realizarii de operatiuni taxabile.Urmare a acestei constatari, s-a procedat la ajustarea TVA aferenta bunurilor de capital care si-au incetat existenta si s-a respins la deducerea TVA in suma de [REDACTAT] lei aferenta cladirii achizitionata in anul 2006 si demolata in anul 2007., fiind calculate si majorarile de intarziere aferente.

Mai sustine contestatoarea ca aceste concluzii ale raportului si inspectie fiscală au fost inserate si in decizia de impunere nr. [REDACTAT] simai apoi in decizia nr. 230/11.08.2009 prin care s-a respins contestatia formulata, pe motiv ca societatea nu amai utilizat cladirea achizitionata in vederea desfasurarii unor activitati economice care sa dea nastere la operatiuni taxabile din punct de vedere al TVA , caci urmare a demolarii cladirii

achizitionate , s-a edificat o noua cladire pentru care societatea nu mai beneficiaza de deducere de TVA..

Tot contestatoarea mai arata ca art. 149 din Codul fiscal s-a aplicat in mod nelegal de catre organele de inspectie fiscala , in conditiile in care norma generala inscrisa aplicabila era art. 128 al. 4 din Codul Fiscal si ca, in mod evident ca s-a achizitionat constructia prin contractul de vanzare cumparare pentru proiectul imobiliar „Imobil-Apartamente” , fiind nesemnificativ aspectul ca imobilul a fost demolat si ulterior construit un alt imobil, utilizat cu acelasi destinatie .

In drept s-au invocat dispzo. art. 128, 145 al. 4 Codul Fiscal, Legea 554/2004.

In dovedire s-au atasat la dosar inscrisuri doveditoare, respectiv decizia de impunere nr. [REDACTAT] ; raportului de inspectie fiscala nr. [REDACTAT]; decizia nr. 230/11.08.2009 de solutionare a contestatiei, contract de vanzare cumparare, proces verbal de receptie lucrari.

Cererea a fost timbrata cu taxa de timbru de [REDACTAT] lei si timbru judiciar de [REDACTAT] lei.

Parata a atasat cauzei dosarul administrativ ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere si a deciziei de solutionare a contestatiei.

In cauza s-a incuviintat partilor proba cu acte, atasate la dosar.

Examinand actele si lucrarile dosarului, Tribunalul retine urmatoarele:

Prin contractul de vanzare cumparare autentificat sub nr. [REDACTAT], contestatoarea a devenit proprietarul a imobilului- teren si constructie - situate in Bucuresti , [REDACTAT], constructia fiind achizitionata la pretul de [REDACTAT] lei + [REDACTAT] lei TVA , fiind aplicate masuri de simplificare taxare inversa, in vederea realizarii proiectului „Imobil-Apartamente” , finalizat in luna ianuarie 2009.

In anul 2007 , imobilul constructie achizitionat, ce face obiectul contractului a fost demolat potrivit autorizatiei de demolare nr. [REDACTAT] si s-a edificat o noua constructie, reclamanta sustinand ca scopul demolarii si al edificarii noii constructii a fost acelasi : realizarea proiectului „Imobil-Apartamente” , activitate economica indeplinita.

Cu ocazia controlului efectuat din partea organelor de inspectie fiscala pe perioada 1.05.2007-28.02.2009. s-a intocmit raportul de inspectie fiscala nr. [REDACTAT] procedandu-se la ajustarea TVA in quantum de [REDACTAT] lei , aferenta cladirii achizitionata in anul 2006 prin contractul de vanzare cumparare, retinandu-se in raportul de inspectie fiscala ca „societatea avea drept de deducere aferenta achizitiei imobilului din momentul in care a devenit proprietarul bunurilor respective , cu conditia sa existe intentia de a-l utiliza in folosul realizarii de operatiuni taxabile”. Urmare a acestei constatari, s-a procedat la ajustarea TVA aferenta bunurilor de capital care si-au incetat existenta si s-a respins la deducerea TVA in suma de [REDACTAT] lei aferenta cladirii achizitionata in anul 2006 si demolata in anul 2007., fiind calculate si majorarile de intarziere aferente, in valoare de [REDACTAT] lei.

Problema de drept ridicata in speta este daca persoana impozabila este obligata sa isi ajusteze dreptul de deducere a TVA aferenta unei cladiri achizitionate in anul 2006 , in conditiile in care in anul 2007 cladirea achizitionata nu a ami fost utilizata ca atare in folosul unor operatiuni taxabile , ci a fost demolata, practic avand incetata existenta, luand

fiindta o noua cladire in locul acesteia, edificata , in cadrul activitatii economice a persoanei impozabile respective.

Instanta apreciaza ca in mod gresit contestatoarea invoca in aparare doar textele legale - art. 128 , art. 149 din Codul Fiscal, caci, Prevederile aplicabile din L. 571/2003 privind Codul Fiscal urmeaza a primi o interpretare sistematica si nu disparata.

Astfel, potrivit dispoz. art. 141 al. 3 din C.Fiscal, „orice persoana impozabila poate opta pentru taxare operatiunilor prevazute la alin. 2 lit. e si f , in conditiile stabilite de norme.Mai departe, art. 145 dea dreptul la deducere , la momentul exigibilitatii , a taxei aferente achizitiilor , daca acestea sunt utilizate in folosul,a)- in speta operatiunilor taxabile”.

Dispozitiile art. 149 alin. 2 din C.Fiscal prevad situatiile in care se ajusteaza , in situatiile prevazute de alin. 4 lit. a)-d) , taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, iar prevederile alin. 4 din acelasi articol stabilesc ca ajustarea taxei deductibile prevazute la alin. 1 lit. d se efectueaza „in situatia in care bunul de capital isi inceteaza existenta , cu exceotia cazurilor in carese dovedeste ca respectivul bun de capital a facut obiectul unei livrari catre sine pentru livrarea bunului respectiv”.

Conform pct. 6 si 45 din Normele Metodologice aprobate prin HG 44/2004 modificate, in sensul prevederilor art. 145 din Codul Fiscal, „orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa din momentul in care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica , cu conditia sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147 /1 al. 2 din codul Fiscal.

Al. 2 lit. a din acelasi articol are in vedere ca „pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. 1 trebuie ca bunurile respective sa fie utilizate pentruoperatiuni care dau drept de deducere.

Acste texte urmeaza a se coroibora cu dispzo. art. 161 din Codul Fiscal, care prevede ca „persoana impozabila care a avut dreptul de deducere integrala sau partiala a taxei aferente unei constructii ..construite achizitionate, transformate sau modernizate inainte de data aderarii si, care la sau dupa aderare, nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 al. 2 lit. f , va ajusta taxa deductibila aferenta , in conditiile prevazute de art. 149.

Interpretand textele legale sus citatela situatia de speta, Tribunalul retine ca dreptul de deducere a TVA aferent achizitiei unui imobil anterior datei aderarii Romaniei la UE este conditionat de folosirea acestuia ijn scopul unei operatiuni taxabile sau scutite cu drept de deducere, in caz contrar legislatia fiscală stabilind un mecanism specific de ajustare a dreptului de deducere exercitat in momentul achizitiilor in favoarea statului, atunci cand bunurile nu se mia folosesc in scopul realizarii operatiunii taxabile sau scutite cu drept de deducere.

Prevederile art. 11 al. 1 din Codul fiscal consacra prelevanta juridicului asupra economicului in cazul autoritatilor fiscale care au dreptul sa analizeze orice operatiune sau tranzactie , in raport de scopul economic urmarit de contribuabil, in acest sens avand posibilitatea de apreciere asupra unei operatiuni juridice prin care se urmareste un scop economic, daca o tranzactie de bunuri poate prezuma intentia persoanei impozabile, conform legii fiscale, daca la momentul achizitiei -in speta a constructiei de pe teren- a avut intentia clara, manifesta de a utiliza bunul in folosul activitatii taxabile ulterioare .

Asadar, importanta este intenția pe care societatea contestatoare a avut-o la momentul achiziției construcției- realizarea proiectului imobiliar și dacă această intenție s-a prelungit și a operat asupra noii construcții.

Din cuprinsul clauzelor contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr.

[REDACTAT] nu rezultă intenția juridic manifestă a contestatoarei a obiectivului sau economic urmarit la momentul achiziției imobilului. Din contra, contractul de proiectare depus la dosar sub nr. [REDACTAT] (faza 50) întocmit anterior cumpărării construcției ce face obiectul contractului de vânzare cumpărare mai sus menționat - are în vedere realizarea proiectului imobiliar, a documentației tehnice din partea firmei proiectante în vederea desființării construcției existente și edificării unei noi construcții, asadar scopul, intenția contestatoarei, la momentul încheierii în luna decembrie 2006 a contractului de vânzare cumpărare pentru imobilul teren-construcție a fost de la început de a cumpăra o construcție în scopul demolării și edificării unei noi construcții -intenția manifestă, potrivit actelor din dosar fiind realizarea proiectului imobiliar în raport doar de nouă construcție, nu și de cea cumpărata, fata de care interesul economic nu era manifestat, decât în scopul demolării.

În ce privește prevederile art. 161 din codul Fiscal, instanța constată că acestea sunt norme de tranzitie, stabilite de legislator tocmai pentru a elimina inechitățile de tratament fiscal din punct de vedere al TVA pentru bunurile achiziționate înainte de aderarea României la UE și bunurile achiziționate după aderare.

În spatele insă, urmăre a demolării vechii clădiri achiziționate prin contractul de vânzare cumpărare, Tribunalul apreciază că în mod corect organul fiscal a apreciat că contestatoarea nu a utilizat imobilul în vederea desfașurării unei activități economice, din contra prin demolarea acestei clădiri a demonstrat că nu mai intenționează să mai exploateze clădirea în scop economic, aspect ce implica aplicarea prevederilor art. art. 149 al. 4 lit. d din Codul Fiscal privind ajustarea taxei deductibile, „în situația în care bunul de capital își incetează existența.

Pentru motivele sus arătate, Tribunalul va respinge contestația, în tot, ca neintemeiată.

Potrivit art. 274 din C.P.C. va lua act că nu se solicită cheltuieli de judecata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARĂȘTE:**

Respinge contestația formulată de reclamantă [REDACTAT] cu sediul în București, [REDACTAT], în contradictoriu cu părății MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în București, sector 2, Str. Dimitrie Gerota, nr. 13 și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – ADMINISTRAȚIA